

KoRKkiruuvi

4 - 2001 TTKY KoRK

Pääkirjoitukset

Joulu on perinteisesti ihmeiden aikaa. Tutkiskelin Internetistä joulupukkiin liittyviä faktoja ja huomasin, että ihmeiden aika ei totisesti ole ohi.

Joulupukki on niin vanha, että ei muista enää itsekään ikäänsä, mutta on kaikkien hyväksymä ja rakastama ilman henkilöilyyskorttiakin. Kuitenkin hän voi liikkua eri maissa ilman passia. Autoahan ei ajokortilla ajeta, mutta luulisi, että noinkin tunnettu henkilö jäisi siitä joskus kiinni..

Minkähän takia joulupukki ylipäätään käyttää autoa, lentokonetta tai helikopteria liikkeessään paikasta toiseen? Hänellä on kuitenkin käytössään lauma poroja, jotka liikkuvat niin nopeasti, että ne kykenevät rikkomaan aikavallin.

Joulupukilla on eri tehtävien suorittamista varten tonttuja. On olemassa saunatonttuja, mehutonttuja, lelutonttuja... Kun joulupukki ja joulumuori tarvitsevat uusia tonttuja uusiin tehtäviin, saavat he niitä helposti aikaiseksi. Joulupukki ja joulumuori laittavat rautapataan joulukuusen käpyjä, jonka jälkeen joulumuori lausuu taikasanoja. Padan päälle laitetaan punainen huopa ja seuraavana aamuna padasta hyppelee iloisesti nauravia ja rupattelevia pikku tonttuja.

Ihmeellistä ja hauskaa joulua toivottaa pääkirjoituksen merkeissä viimoista kertaa

Jenni

Minä ostin adventtikalenterin. Se on Asterix-aiheinen suklaakalenteri, jossa jouluruokaa tarjoaa kunnan väki, sarjakuvan henkilöt nauttivat pöydän antimista ja pitopöydän vieressä on joulukuusi omenoineen ja muine koristeineen.

Minusta joulukalenterini oli ehkä jopa hienempi kuin ne Smurffi-tarrakalenterit, joita harrastin silloin, kun äiti ei suklaakalentereita suostunut ostamaan. Huolimatta siitä, että olen välttynyt täysin Asterixien lukemiselta, sain selville, että kyseiset sarjakuvat tapahtuvat silloin, kun "elettiin vuotta 50eKr ja roomalaiset ovat miehittäneet Gallian". Ei tuolloin taidettu paljon joulua viettää. Eikä kalenterinikaan ollut enää läheskään niin hieno.

Ei tästä lehdestäkään tullut läheskään niin hieno kuin piti tulla. Mutta jäädään odottamaan, mitä tapahtuu, kun Aki, Teemu ja Paula alkavat väsätä lehteä ensi vuonna. Jos se vaikka ilmestyisi ajoissa ;)

Hyvää joulua itse kullekin säädylle.

Paula

Puheenjohtajan palsta

Vuosi (ja myös vuosijuhlat) rupea(v)a(t) olemaan takanapäin (viimeistenkin juhlijoiden osalta), ja tässä vaiheessa voisikin katsoa, mitä on tullut tehtyä ja mitä on saatu aikaiseksi. Jonkun mielestä tosin on varmasti tärkeämpää katsoa tulevaisuuteen ja miettiä, mitä vielä voidaan tehdä. Kehityksen kannalta kummatkin ovat tärkeitä seikkoja.

Kehitystä ei voi tapahtua ilman hyvää historian tuntemusta. Toisaalta kehitystä ei voi tapahtua myöskään pelkästään menneisyyteen tuijottamalla. On tärkeää, että organisaatio tuntee perinteensä ja velvoitteensa, mutta myös toiminnan ja sen kehittämisen mahdollisuudet.

Tuijottaaksemme hieman siihen edellä mainittuun menneisyyteen, tänä vuonna killan toiminnan painotusta siirrettiin entistä enemmän atk-palveluiden suuntaan. Nähtiin, että näitä palveluita parantamalla saadaan tuotua huomattavaa lisäarvoa jäsenistön elämään ja opiskeluun (olipas hienosti sanottu). ATK-palveluiden lisäksi killan kopiokoneet saatiin uusittua ja osaston kanssa tehtävää yhteistyötä sen kuin voimistettiin. Lisäksi killan hallintoa uudistettiin voimakkaasti, etenkin taloudenhoidon osalta. Hallintoon voidaan lukea myös killan sääntöuudistus, joka on enää yhtä yleis- ja yhtä TTKY:n edustajiston kokousta vailla.

Mitä tulevaisuuteen tulee, niin killan uusi hallitus on valittu. Haluan tässä yhteydessä toivottaa onnea sille ja sen puheenjohtajalle Juhani Hornborgille. Itse en sen paremmin tiedä mitä ensi vuodelle on suunniteltu, paitsi että kyseessä on juhlavuosi: kiltä täyttää 35 vuotta. Tämän kunniaksi kiltä järjestää ulkomaan rankan sekä erityisen hienot vuosijuhlat. Seurattuani tällaisen "välivuoden" (34-v) juhlien järjestelyitä, en voi todeta muuta kuin että edellä mainituissa on varmasti riittävästi puuhaa useammalle kuin yhdelle henkilölle.

Mitä niihin vuosijuhliin tulee, niin haluan osoittaa lämpimät kiitokset koko sille porukalle, joka oli killan kulttuurivastaavan johdolla järjestämässä killan 34-vuotisjuhlia. On mukava päättää pj-vuosi ikimuistoisissa tunnelmissa, vaikkakaan juhlat eivät omalta osaltani kovin ikimuistoisiksi muodostuneet, paitsi ehkä ensimmäisen tunnin osalta.

Haluan myös kiittää kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat olleet mukana KoRKin toiminnassa kuluneen vuoden aikana. Oltuani kolme vuotta mukana KoRKin toiminnassa ja nyt jäädessäni syrjemmälle voin todeta, että tämä pj-vuosi on ollut erityisen ikimuistoinen ja opettavainen sekä ainutkertainen. Pidetään lippu korkealla.

Esko Heinonen

Sisälllys

Pääkirjoitukset...2
 Puheenjohtajan palsta...3
 Sisälllys...4
 Kovalöylyinen saunailta KoRK korkeakulttuurin parissa...5
 Hyvät ystävät, juhla voi alkaa! Epämääräisiä muistikuvia vuosijuhlista...6
 "Ulkomaan" rankka Sibbe kertoo, mitä todella tapahtui...8
 Bon Appétit! Juvenes-ravintolat syynissä...12
 Uudet edaattorit...14
 KoRKin uudet vallanhenkilöt...15
 Koneenrakennuskillta ry lappeen Ranta...16
 CL, PVP et DDL eli vaihto-opiskelua Ranskassa...18
 Paula tuntee teekkarilaulut ...22
 Valmis! Milloinkohan Ollila jää eläkkeelle? Viemäri kertoo, miten tästä koulusta valmistuu...24

Kilta vuosijuhlien jälkeen

Osa KoRKin saamista hyödyllisistä lahjoista.

KoRKkiruuvi 4 - 2001

TTY:n Koneenrakentajakillan julkaisu.

Päätoimittajat Paula Niskasaari (taitto) ja Jenni Laaksonen (tutkiva journalismi)

Jutut ja kuvat: Esko Heinonen, Simo Suolahti, Timo Karvinen, Marko Vuoti, Maiju Markova, Aki Grönblom

Toimitus: Korkeakoulunkatu 6, 33720 Tampere

Painopaikka: Domus-offset

Levikki: 200 kpl

Kovalöylyinen Saunailta

KoRKin korkeakulttuuritoimikunnan kolmas kohtaaminen tapahtui marraskuun alussa, kun teatteriexcursio suuntautui Tampereen Teatterin Frenckell- näyttämölle katsomaan Saunailtaa.

Varmalla Kummeli-huumorilla varustettu komedia on Timo Kahilaisen ja Heikki Vihisen uusin hengentuote.

Saunailta kertoo pariskunnista, jotka saapuvat seurustelemaan toistensa kanssa Tiian ja PC- Ramin uuteen lokaaliin. Paikalle saapuvat Laura ja Pete sekä Lotta uuden miesystävänsä, Masai-soturi Leopold N´Gomon kanssa. Illan aikana puidaan ihmissuhteita, turkibusneksiä, saunotaan, ollaan kanamaisia akkoja ja heilutaan hulluna humalassa.

Pariskuntien lisäksi näyttämöllä pyörähtää naapurin leski Vuokko-Orvokki Isopeekana ja Abu "Kebabjätkä". Videon avulla saatiin puhelinkeskustelut toimimaan loistavasti, ja rooleissa nähtiin Aake Kalliala Jampena, Itse Kahilainen PC-tukipalveluun soittelevana Teemuna sekä Vihisen takaraivo.

Saunailtaan tuttua pukukoodia olisi hyvin voinut noudattaa myös teatterissa. Harmi, ettemme älynneet pukea hienoja KoRK-kylpytakkejamme, sillä heti aulassa meitä vastassa oli kylpytakkiin kietoutunut nuorukainen, joka myi peflettejä näytelmän käsiohjelmina.

Maiju Markova

Hyvät ystävät, juhla voi alkaa!

Koneenrakentajakillan 34-vuotisjuhla vietettiin 16.11.2001

Tampereen komediateatterin Juhlatalossa, tämä on faktaa.

Mutta mitä kummaa me saimmekaan lahjaksi? Kuka siellä piti juhlapuheen? Mihinköhän minun kaulahuivini joutui? Montako pulloa meidän pöytäämme oikein tilattiin? Kuka sen taksin maksoi? Oliko minulla hauskaa? Tässä muutama valokuva muistin virkistykseksi.

Kuvateksteillä ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa.

Kuvat: Aki Grönblom

Koneenrakentajakillan edustajat istuvat asiallisesti pöydässä! He eivät ole vielä tehneet välikuolemaa! He eivät ole pesemässä käsiään! Eivätkä he edes näytä huonovointisilta! Ota äkkiä se kuva ennen kuin tilanne muuttuu!

Juo pois, juo pois, juo pois, juo pois, juo herran tähden pois, juo pois!

- No höh, ei mulla oo ollut tapana noihin viinaksiin koskea..
- Nyt jätkät kuunnelkaa, kun mä kerron...

- Minkä takia me istutaan tässä lattialla ringissä?
- Emmä tiedä, mutta ainakin tuossa kiertää pullo.

- Kelles minä nämä ruusut nyt jaan, kun pojat eivät aivan ole laulukunnossa...?

- Hei, mikä tuolla menee?!

- Akuutin kopiointitarpeen varalle KoRK sai parikin uutta masiinaa.

“Ulkomaan” Rankka

To 06:30 –Herätyskello pirahti, ja olo oli kuin homeisella juustolla. Päätin poistua suihkun puolelle. Herääminen tapahtui onnekseni suhteellisen nopeasti, ja pääsin unihiekasta eroon. Repun pakkaamiseen jäi sopivasti aikaa ja edellisenä iltana tekemäni muistilista nopeutti lähtemistä. Ja sitten koululle..

To 08:15 –Jannekin kerkesi bussiin ajallaan, vaikka nukkuikin lievästi pommiin.

Kaikki 19 maksanutta matkustajaa oli siis paikalla.

Bussikuskille (myöhemmin Aapee:na kutsuttu) annoimme ohjeeksi lähteä vaasaa kohti, ja matka alkoi.

To 09:15 –Hasse aloittaa hyvällä sykkeellä ja onkin tuhonnut jo siksarin verran olutta. Muut ottavat hieman rauhallisemmin, mutta tunnelma on kuitenkin jo hyvä muutaman unien jatkamisyhteydestä huolimatta.

To 11:05 –Kauppa oli ensimmäinen kohteemme, ja

Alkokin kaikkien onneksi sattui samaan kopleksiin. Automaattia ei kyseisestä paikasta löytynyt, mutta onnistuimme täydentämään varastojamme riittävästi. Hassen tilanne alkaa huolestuttaa.

To 12:30 –Wärtsilä oli reissun aloituskohde. Vastassa oleva mies vaikutti oikein mukavalta opastaessaan meitä sisälle. Jokaiselle annettiin mustat olkalaukut, jonka jälkeen suuntasimme ruokailemaan ja kahvittelemaan. Saimme pienen esittelyn firman toiminnasta, jonka jälkeen lähdimme kiertämään kahdessa ryhmässä tehtaan tiloja. Horniksen yrityksestä huolimatta esittely sitten viimein päätettiin, jonka jälkeen me pojat suuntasimme ensimmäiseen vessaexcu-kohteeseemme.

To 16:15 –Saavuimme kauppaan ostamaan aamupalatarvikkeita ja lisäoluita. Aapee vaihtoi yleisön pyynnöstä bussin eteen tekstin “Kirkkokyyti Tampere”, josta olimme erittäin ylpeitä. Lähdimme ajamaan miljoonaa kohti Oulua, jossa yöpyisimme Arkkareiden kiltatalolla.

To 21:55 –Onnistuimme saamaan kiltatalon avaimet ja siirtymään majapaikkaan. Hasse oli ollut sammuksissa pidemmän aikaa, eikä hänellä ollut energiaa lähteä jatkamaan bileitä Oulun keskustaan. Muut alkavat pikkuhiljaa valmistautumaan keskustaan lähtöä. Osa lähti suunnistamaan kävellen, mutta taksi tuntui olevan suositumpi vaihtoehto.

To 23:10 –Saavuimme jonkun hotellin karaokebaariin, jossa karaoken laulamista joutui pulittamaan 5 mk, outoa. Laulamaan emme täten eksyneetkään, vaan istahdimme joukolla pöytään keskustelemaan baarimikosta. Siellä oli nimittäin yksi nainen tiskin toisella puolella, ja hänellä oli niin valtavan kokoiset tissit, että mietimmekin niitä melkein joka hetki loppureissun ajan. Baarissa ollessamme olin kuitenkin varma, että lennämme koko porukka kohta pihalle koko rinnoista huutamisen johdosta, joten päätinkin siirtyä black jack pöydän ääreen.

Pe 03:30 –Keskiyö, oli loppuiltamme baari, jossa sekoilimmekin ja aiheutimme paheksuntaa varmasti riittävästi. Muutama jopa innostui tanssimaan “Riidankylväjää” ilman itse biisiä. Sitten oli kuitenkin aika löytää yösyötävää, ja koska porukkamme oli aivan täysin pihalla Oulun tarjonnasta, päätimme ahdistella jotain “Ouluaboa”, jotta hän opastaisi meidät syömään. Johonkin pizzeriaan meidät sitten eksytettiin ja kaiken sekoilun jälkeen me ihme ja kumma saimme pitsamme ja saimme jopa ryöstettyä tilataksinkin pizzerian pihasta. “Pikisaaren pursitie 8” ja taksi lähti huristelemaan. Taksissa Esan onneksi päätimme tehdä “kasan” ja se autoikin Esaa suorittamaan “suukakan” päästyämme perille.

Pe 04:15 –Aloitimme kiltatalon herättämisoperaation, ja onnistuimmekin muutaman osalta siinä oikein loistavasti, ja saimme jopa Hassen saunomaan. Sitten oikeasti nukkumaan

Pe 06:40 –Ensimmäiset herätyskellot pirahtivat ja porukkaa ruvettiin herättelemään. Yllättävänkin reippaasti kaikki nousivat ylös ja bussin tullessa pihaan saimme lähdettyä liikkeelle. Kommentteista päätellen olin itse yöllä tuon parin tunnin aikana onnistunut kuorsaamaan äänekkäästi, ja puhumaan unissani about lontoota. En kuitenkaan voi vahvistaa moisia huhuja..

Pe 08:05 –Ne, joille aamupala maistui, söivät sitä bussissa. Sen jälkeen oli pari tuntia aikaa, ennenkuin saapuisimme perjantain ensimmäiseen kohteeseen, Avesta Polarikselle. Monet käyttivätkin ajan nukkumiseen, minun siinä epäonnistuessani.

Pe 09:40 –Avestan piha häämötti, ja epäily koko yritysvierailusta valtaa bussin. Matkanjohtajamme soitto, kun aiheutti vain hämmennystä koko firmassa. Portin sisäpuolelta kuitenkin löytyi oikein mukavia opastajia meille. Aloitimme

kahvitarjoilulla, jonka jälkeen siirryimme esittelyluokkaan.

Pe 10:30 –Kalvosulkeiset viimeinkin ohi. Valtavan paha olo esti minua juomasta edes limsaa, ja olinkin helpottunut luokasta poistumisesta. Tässä vaiheessa oli toisen vessaexcu-kohteen aika. Miehet ryntäsivät vessaan, jossa aiheutimme hämmästyttäviä firmen työntekijöiden keskuudessa. Jatkuva nauraminen ja kommentointi vessassa ei tainnut kuulua duunareiden arkeen. Oli aika siirtyä tehdaskierrokselle.

Pe 10:50 –“Tuotanto ei ole kovin hyvin automatisoitu”, oli esittelijämme ensimmäinen kommentti, aloittaessamme kierroksen. Tältä asia vaikuttikin, kun aloitimme kierroksen. Kunnes “Tohtori” tuli ensimmäisenä vastaan. Esittely keskeytyi ja kaikki tuijottivat sulavaa ohitusta. Matka jatkui erinäisine kysymyksineen: “Onko täällä enemmänkin Tohtoreita?” Kuusisataa metriä pitkässä hallissa ehti näkemään kaikenlaista, mutta ei mitään “Tohtoria” vastaavaa. Kunnes vastaan tuli “Jorma” ja sitten tuli “Pastori”, jonka jälkeen jouduimme niiden keskelle. Ne olivat isoja ja pieniä, ja ajellessaan ympäri hallia rullia nostellen, ne vielä ärsyttävästi piipittivät. Koko halli oli siis täynnä pieniä automaattisia trukkikuljettimia nimillä varustettuina, joita sitten västelimme parhaan mukaan. Mielenkiintoista.

Pe 11:30 –Itse odottelin jo bussiin pääsemistä huonosta olostani johtuen, mutta kaikkien yllätykseksi esittelijät alkoivat puhumaan jatko-ohjelmasta ruokailun muodossa. Tähän muuten niin “innokas” Helmi totesi hihkaisten “JOO!” Koko porukan revetessä nauruun esittelijät totesivat meidän olevan ruoan tarpeessa.

Pe 12:00 –Ruokailu kävi nopeasti ja kolmannen vessaexcu-kohteen jälkeen viimeiset kysymykset heitettiin Avestan edustajille, ja porukka oli valmis lähtemään kohti ulkomaan kohdetta, Haaparantaa.

Pe 12:30 –Turistirintama haalaripukuisia pellejä saapui ruotsinpuolelle, ja lähdimme juoksentelemaan ympäriinsä kaikkea valokuvaten. Kävimme ensin supermarketissa, jonka jälkeen suunnistimme ruotsalaiseen viina-kauppaan. Hämmästykseksi se oli apteekkityylinen palvelu kauppa, ja vieroksuimmekin sitä sen verran tehokkaasti, että moni jätti tehojuomat ostamatta.

Pe 14:00 –Ruotsi tuli nähtyä ja Torniotakin on kierrelty ristiin rastiin. Aapee päätti pistää bussin parkkiin linkkuasemalle, koska ennen Hartwallille pääsemistä oli tunti aikaa. Porukka siirtyi ulos alueeseen tutustumaan ja kaljaa ostamaan. Itse otin pienen lepo hetken, huikeasta krapulasta johtuen. Tuona aikana saapui paikalle kuitenkin kaikkien teinibemareiden teinibemari. Sille sitten porukalla naurettiin, ja ottipa Simppa ja Hornis siitä pari loistavaa kuvaakin, eikä taaskaan halveksunnalta säästyty.

Pe 15:15 –Hartwallin esitelmöijä paljastuu teekkariksi, ja toivomme kaljasta alkaakin heräillä. Jokaisena aamuna tämä esittelijämme kertoo saavansa kymmenen tuoppia olutta eteensä, joutuen maistelemaan niitä arvostelun merkeissä. Hirvittävä ammatti.

Pe 15:40 –Pullolinjat on nähty ja porukka lähtee valumaan kohti oluen maistelua. Matkalle edustustilaan onnistumme kuitenkin löytämään neljännen vessaexcu-kohteemme, jota Hornis sitten myöhemmin onnistuin nukkumispaikkanakin käyttämään.

Pe 17:40 –(About suunnilleen tuo aika, ajantaju sekaisin kaljan määrästä johtuen) Olimme saaneet nautiskella Legendaa ja Lapparia yllin kyllin. Omakin krapula

oli tipotiessään, ja sopiva huppelus oli tullut tilalle. Taisi muutaman muunkin krapula hävitä tuossa tilanteessa. Lopuksi kiitimme tilaisuudesta, keräsimme pullot koreihin ja laskimme tuloksen, 168 pulloa. Kenelläkään ei varmasti jäänyt huonoa mielikuvaa tuosta paikasta. Paitsi ehkä Aapeella, joka tosissaan joi Hartwallin limpparia koko ajan.

Pe 20:20 –(Yhtä about suunnilleen aika, kuin edellisessäkin kohdassa) Saavuimme Oulun keskustaan nauttimaan illasta ja antamaan Aapeelle mahdollisuus nukkua yön rankkaa ajamista varten. Lähdimme kiertämään kaikki eri baareja, mikä ei suinkaan minua miellyttänyt. Onnistuimme kuitenkin lopuksi kaikki menemään samaan baariin, 45 Speciaaliin. Siellä sitten tanssittiin Riidankylväjää, ainakin luulen niin, koska paita oli aamulla nurinpäin. Muutenkin taisi ilta hieman lipsua ruotsalaistytöjen perässä juoksemisen lomassa. Eikä aivan tarkkoja muistikuvia tunnu tässä päässä olevan tuolta ajalta.

La 02:00 –Aapee tuli takaisin keskustaan bussinsa kanssa, ja me siirryimme Hesburgerin kautta melkein ajoissa kyytiin. Loppumatka oli Aapeen mukaan erittäin metsäpitoinen kahta liikenneympyrää lukuunottamatta. Olimme kotimatalla tiputtaneet toisen urheista fukseistamme kotiin, jonnekin jumalanselän taakse metsään.. minne lie. Suurin osa porukasta nukahti loppumatkaksi, joten bussissa oli vihdoinkin hiljaisuus.

La 08:30 –Matka oli lopussaan, ja aloitimme bussin tyhjentämisen. Kaikki roska ja roina oli helppo poistaa kyydistä. Bussin piti kuitenkin olla edustuskunnossa tunnin kuluttua, joten Aapee päätti ajaa takaisin varikolle kattoluukut auki, järkyttävän hajun takia.. mistäköhän sekin sinne tuli? Lopuksi Aapee kiitti meitä reissusta samalla, kun mekin kiitimme häntä. Pienenä ihmetyksen aiheena hänellä kuitenkin oli siitä, että eikö Simppa oikeasti ollut ennen järjestänyt excua, sillä reissu oli mennyt loistavasti. Kiitos Simpalle. (Toim. huom. Jennikin oli järjestämässä excua.)

Simo Suolahti

BON APPÉTIT

KoRKKiruuvi kokosi asiantuntevan testiryhmän maistelemaan oman ravinolamme Juveneksen ruokia. Testiryhmän ravintolakohteina olivat Edison sähkötalosta, Hermitec Hermiasta ja omasta konetalostamme ravintola Newton. Testiryhmä koostui konetekniikan naispuolisista opiskelijoista. Arvionsa ruokien mausta ja ulkonäöstä sekä ravintolojen viihtyvyydestä ja toiminnasta antoivat Johanna livonen, Katri Virtanen, Mirva Enroos, Miia Korpela, Paula Niskasaari ja Jenni Laaksonen

Arvosteluasteikko on perinteinen 4-10 pistettä.

Hermitec 20.11.2001 klo 12.00

Tulinen uunimakkara perunamuusilla:

Maku: 8 pistettä

Ulkonäkö: 9 pistettä

"Tulinen uunimakkara on todellakin tulista"

"Perunamuusi mautonta, mutta hyvää, jos ottaa kastiketta mukaan"

"Ei mitään mummonmuusia"

"Ulkonäkö houkutteleva – ollakseen makkara"

Kasviskiusaus:

Maku: 8 pistettä

Ulkonäkö: 5 pistettä

"Haisee hyvälle, mutta näyttää kummalliselle mössölle"

"Ulkonäkö on sääliävä"

"Hirveesti juustoa"

"Tulee joulu tulee mieleen, maistuu liian suolaiselle porkkanalaatikolle, ei huonoa"

Pinaattipiiras:

Maku: 8- pistettä

Ulkonäkö: 6 pistettä

"Ei hyvännäköistä, mutta hyvänmakuista"

"Nälkä on aika kova, mikä saattaa sumentaa maun arvostelukykyä"

"Miinus arvosanaan voitaikinasta, voisi olla kevyempikin pohja"

Katkarapukasari muusilla (annokseen olisi kuulunut riisi):

Maku: 9 pistettä

Ulkonäkö: 7 pistettä

"Näytti hyvälle ja maistui hyvälle"

"Vetistä, mutta ihan kivan näköistä"

"Eroaa näöltään yleisesti Juveneksessa tarjottavasta mössöstä, vähän hienompaa"

Muut plussat:

+ Salaattilautaset ihan ykköset ja salaattivalikoima erinomainen.

+ Nettikamera ruokajonosta

+ Kivoja kukkasia, viihtyisä kaikin puolin, lämpöinen.

Muut miinukset:

- Ruokalista netissä ei vastannut tarjontaa, raikas kanasalaatti näytti töhkältä, oli rasvainen ja tunkkainen

- Astioiden palautus keskeltä ruokajonoa

- Kaukana kotoa (killasta)

Keskiarvot:

Maku: 8,2 pistettä

Ulkonäkö: 6,8 pistettä

Yleisarvosana 7,5 Pistettä

Newton 21.11.2001 klo 11.47

Broilerinuijat, makaroni ja kastike:

Maku: 7,5 pistettä

Ulkonäkö: 9 pistettä

"Vähän sekasikiö annos, makaroni ei oikein sovellu yhteen kanan kanssa"

"Jännä yhdistelmä, makaronin sijasta saisi olla riisiä tai muusia"

"Kana on ihan hyvää, ja maku olisi muuten ok, mutta ylikypsät makaronit pilasivat kaiken"

"Aika saman makuisia kanoja kuin kotona"

Riistapyörykät, muusia ja puolukkahilloa:

Maku: 7 pistettä

Ulkonäkö: 9 pistettä

"Kaunis"

"Kotiruuan näköistä ja oikein puolukkahilloakin"

"Ilmiselvää mummonmuusia, pahempaa kuin Hermitecissä"

"Laktoositon muusi maistuu totaalisesti puulle, täytyy hakea ketsuppia"

"Pyörykät hyvin maustettuja, ja puolukkahillon kanssa ihan bueno"

"Vähän maistuu pyöryköissä eltaantunut rasva"

"Muuten kymmenen pisteen arvoista, mutta muusi alta arvostelun"

ulkonäkö: 9

Muut plussat:

+ Ei tarvinnut jonottaa ja ruokaa oli

+ Uusi systeemi alkaa toimia

+ Fusion Kitchen

Muut miinukset:

- Salaatti valikoima aika hintsu

- Meteli

- Suppea valikoima ruokia (kolme vaihtoehtoa)

Keskiarvot:

Maku: 7,3 pistettä

Ulkonäkö: 9 pistettä

Yleisarvosana 8,2 pistettä

Edison 23.11.2001 klo. 12.00**Kukkaalipastagratiini** (todellisuudessa porkkanaa, kesäkurpitsaa ja brokkolia):

Maku: 8 pistettä

Ulkonäkö: 6 pistettä

"Ei ollut kovin lähellä sitä ruokaa mitä listassa sanottiin"

"Vihannesmössöä"

"Perunat kökkösiä (kumiperunoita), plussana kuitenkin, että oli normi riisin ja makaronin lisäksi kuitenkin tarjolla"

"Maku ulkonäköön nähden hyvä"

"Aika vetistä"

Palermon pastakastike:

Maku: 8 pistettä

Ulkonäkö: 6 pistettä

"Maistuu sille, mille Juveneksen pastakastikkeet yleensäkin, paremmasta päästä kuitenkin. Tää jopa maistuu jollekin"

"Ulkonäkö - no-joo.. ihan jees kun on nälkä"

"Näyttää kerran syödyltä"

Muut plussat:

+ Salaatteja tarpeeksi monta lajia ja vielä suolakurkkujakin

+ Onnenpäivät, leipäpöytä tuli kaupanpääliseksi

+ Linjasto toimiva, sai heti lasit ja aterimet mukaan tarjottimelle

+ Kukkia pöydässä

+ Sali kodikas vaikkakin iso

Muut miinukset:

- Tarjolla ollut pasta lillui vedessä ja ei ollut reikäkauhaa, joten vedet siirtyi lautaselle

- Ruokalista ja tarjottu ruoka ei todellakaan vastanneet toisiaan

Keskiarvot:

Maku: 8 pistettä

Ulkonäkö: 6 pistettä

Yleisarvosana: 7 pistettä

Testiryhmän tarkan arvioinnin perusteella voimme päätellä, että huononäköisten ja ulkonäöstä piittaamattomien kannattaa mennä syömään Edisonin. Jos taas ruuan ulkonäkö on ruokahetken kohokohta kannattaa lounas nauttia Newtonissa.

Jenni Laaksonen

UUDET EDAATTORIT

Marraskuun alussa järjestetyissä ylioppilaskunnan edustajistovaaleissa KoRKeimman oikeuden vaaliliitosta tulivat edustajiston varsinaisiksi jäseniksi valituiksi **Esko Heinonen** (24) ja **Simo Suolahti** (21).

Tavoitteenaan edustaja Heinonen kertoo olevan konetekniikan opiskelijoiden oikeuksista huolehtiminen niiden asioiden osalta, jotka jotenkin erityisesti koskevat ko. henkilöitä eli he edustavat siellä tältä osin konetekniikan opiskelijoita. Tällaisia asioita on kuitenkin edustajiston päätettävänä vähän. Edustajiston tärkeimmiksi tehtäviksi Esko kertoo ylioppilaskunnan hallituksen nimittämisen ja talousarvion hyväksymisen. Ensimmäistä kertaa edustajistoon valittu Simo Suolahti kertoo pyrkivänsä tarkkailemaan ja tutustumaan alussa koko edustajiston toimintaan. Vain muutaman kokouksen tätä ennen istuneelle asiat ja aiheet kokouksissa ovat tuntemattomia ja uusia. Omat mielipiteet ja linjaukset muodostuvat sitten tarpeen tullen.

Edustajistossa yo-kunnan hallitus tekee pohjaesitykset eli riippuu tapauskohtaisesti, mitä tapahtuu ja mihin pystyy vaikuttamaan. Kokousten esityslistat tulevat edustajiston jäsenille etukäteen kotiin postitettuina, joten käsiteltäviin asioihin kerkiää tutustumaan ennen kokouksia. Ennen edustajiston kokousta kokoontuu hallintovaliokunta, jossa on kukin edustajistoryhmä edustettuna. Hallintovaliokunnan lisäksi

esityslistalla olevia asioita käydään läpi oman edustajistoryhmän kesken ennen kokousta, ja kokouksiin mennään huolellisesti valmistautuneina.

Vaaliliitto ja edustajistoryhmä menevät usein käsitteinä sekaisin. Vaaliliitto on voimassa koko edustajistokauden ajan ja edustajiston läsnäolevat henkilöt todetaan aina vaaliliitoittain. Ennen kaikkea vaaliliittoja tarvitaan edustajistovaalien äänten laskentaan vaalitavan ollessa suhteellinen. Edustajiston kokouksissa muodostetaan kuitenkin edustajistoryhmiä, joiden kokoonpano ei välttämättä riipu lainkaan vaaliliittojen kokoonpanoista. Usein edustajistoryhmät muodostetaan kuitenkin vaaliliittojen pohjalta. Esko kertoo, että edustajistoryhmän ideana on, sen lisäksi, että siihen kuuluu samalla tavoin ajattelevia henkilöitä se, että ryhmän nimissä voidaan tehdä esityksiä, ja niitä ei tarvitse kenenkään erikseen kannattaa. Tämän lisäksi edustajistoryhmä saa asettaa edustajan jo aiemmin mainittuun hallintovaliokuntaan. Edustajistoryhmään tulee kuulua vähintään kaksi henkeä. Kaikki muodostavat itse omat ryhmänsä, mutta tietysti voi olla kuulumattakin mihinkään ryhmään. KoRKeimman oikeuden edustajat muodostivat edustajiston järjestäytymiskokouksessa edustajistoryhmän Liittoutuneet yhdessä MiKinvaaliliiton ja osan Cupolan paluun vaaliliiton edustajien kanssa.

Jenni Laaksonen
Esko Heinonen

Koneenrakentajakillan hallitus 2002

**Koneenrakentajakillan sääntömääräinen
syysyleiskokous valitsi suuressa
viisaudessaan ensi vuodelle seuraavan
hallituksen:**

Puheenjohtaja	Juhani Hornborg
Talousvastaava	Johanna Iivonen
Rahastonhoitaja	Katri Virtanen
Sihteeri	Kaisa Juortamo
Teollisuusvastaava, vpj	Jenni Laaksonen
Tietojärjestelmävastaava	Pekka Anttila
Tiedotusvastaava	Paula Niskasaari
Opintovastaava	Mikko Takala
Fuksivastaava I, kulttuurivastaava	Hanna Salminen
Fuksivastaava II, emäntä	Hanna Hurme
Sauna- ja liikuntavastaava	Pasi Pajula

Koneenrakennuskilta ry Lappeen Ranta

Lalalalappeen rarararantaan, siellä aina kunnan räkäkäkäkännit saa... ja tämän asian kanssa KRK:lla ei ole mitään tekemistä, eihän ?

Jäikö vielä epäselväksi keistä on kyse ? No, tietenkin Skinnarilan Vapaavaltion lahjasta koko maailmalle, noista oransseista rakkauden lähetteläistä, aidoista ja oikeista Lappeenrannan koneteekkareista.

Ammoisina aikoina, vielä kun musiikki oli hyvää ja muoti kaunista, lappeen Rannallekin saatiin oma konekilta. Vuosi oli tuolloin 1974 ja presidenttinä Kekkonen.

KRK on LTKK:n vanhin kilta, vaikkakin kaksi muuta kiltaa samaa väittävätkin. Tästä johtuen vuosijuhlamme ovat Kolmen Killan vuosijuhlat ja ne järjestetään yhdessä energiatekniikan Armatuurin ja tuotantotalouden killan Kaplaakin kanssa. KRK on LTKK:n killoista myös miehekkäin, jäsenemme ovat 96%:sti täyttä testosteronia, ja vertailu kestää myös koko maan mittakaavassa.

Ehkä myös tästä syystä olemme maineikkaita ympäri Suomen. Myöskin tästä syystä meidän ei tarvitse esiintyä maailmalla kuin omana itsenämme, eivätpä ne kuitenkaan meitä vaikkapa Otaniemeläisiksi uskoisi...

Marko Vuoti

lapeen Rannalla osataan juhlia, kuulemma.

**Ettei tule kehuttua vain itseään,
kysyin mielipiteitä KRK:laisista
muilta LTKK:n opiskelijoilta, tässä
muutama kommentti:**

“Ne vie kaikki titeläisten naiset”

-Jussi, Tite

“KRK on tsekkiiä ja tarkoittaa kurkkua”

-Marketta, Kete

“Konepoikiin ei kannata koskea pitkällä
tikullakaan”

-Henna, Tite

“Ai onks ne oranssihaalariset jotain
tuolta koulusta vai? Luulin niitä
joiksikin pilemaskoteiks...”

-Ville, Ente

Koneenrakennuskilta KRK:

- Perustettu 1974
- Jäseniä n. 400
- Haalarit tietenkin oranssit
- Suomen miehekkäin opintosuunta

<http://ltkylut.fi/krk/>

CL, PVP et DDL eli vaihto-opiskelua Ranskassa

Patonki, juustot, katukahvilat ja poskisuudelmät ovat sanayhdistelmä, joka tuo Ranskan jokaisen mieleen. Näihin ja moniin muihin tyypillisiin ranskalaisiin piirteisiin ja asioihin olen tutustunut kolmen kuukauden aikana, jotka olen viettänyt Ranskan Compiègnessä, vaihto-opiskelemissa Université de Technologie de Compiègnessä (UTC). Ranskalaisesta kulttuurista ja gastronomiasta on olemassa valtava määrä kirjoja ja kirjoituksia, joten en aio kertoa näistä asioista tarinassani vaan opiskelusta ja opiskelijaelämästä Ranskassa ja minkälaista se on verrattuna TTKK:uun. Onhan se vähän velvollisuuteni KoRKin entisenä opintovastaavana/guruna.

Compiègne ja UTC

Compiègne on pittoreski 50000 asukkaan pikkukaupunki Pohjois-Ranskassa 70 km Pariisista koilliseen. Kaupungissa on yksi yliopisto, UTC, joka on tekniikan alan yliopisto. UTC:ssä opiskelee n. 3000 opiskelijaa, joista vajaa kolmasosa on jatko-opiskelijoita, eli koulu on huomattavasti TTKK:a pienempi. UTC on erittäin korkeatasoinen yliopisto. Se kuuluu Ranskan kymmenen parhaimman insinöörikoulun joukkoon, ja tämän myös huomaa. Opiskelijoiden keskitaso on huomattavasti TTKK:ta korkeampi. Kun ranskalainen ilmoittaa tittelikseen insinööri, kertoo hän samalla myös mistä yliopistosta on valmistunut. Ja sama pätee lääkäreihin, ekonomieihin jne.

UTC:n loistokasta arkkitehtuuria.

Hôtel de Ville. Compiègnen kaupungintalo 1500-luvulta.

Ranskassa varsinaiset yliopisto-opinnot kestävät vain kolme vuotta. Ennen sitä, ylioppilastutkinnon jälkeen, on ohjelmassa kaksi vuotta kestävä yliopistoon valmistava koulutus, *classes préparatoires*. Tämän jälkeen pyritään yliopistoon, ja jos pääsykokeessa ei onnistu, kaksi vuotta on mennyt hukkaan. UTC:ssa on myös mahdollisuus suorittaa nämä valmistavat luokat, jotka aika pitkälle vastaavat TTKK:n kahta ensimmäistä vuotta, tosin vielä enemmän matematiikkaa, fysiikkaa ja kemiaa ja vähemmän tekniikkaa. Tutkinnon laajuus on hieman suurempi kuin Suomessa, reilut 200 ov (valmistavat luokat mukaan laskettuna) ja suurin osa valmistuu viidessä (kolmessa) vuodessa. Eli täällä opiskelijat todellakin opiskelevat päätoimisesti. Töissä käyminen ja opintojaksojen suorittaminen kirjekursseilla on mahdotonta.

Matematiikkaa

Ranskalaiset ovat Euroopan kärkipäätä matematiikan taidoissa. Kun keskivertoteekkarille integrointi tuottaa vaikeuksia, ranskalaiselle virkaveljelle Greenin ja Besselin funktioiden pyörittely on yhtä arkipäiväistä puuhaa kuin patongin pureminen. Kursseilla asioiden käsittelytapa on paljon matemaattisempaa ja teoreettisempaa kuin Suomessa. Asiat, joita Suomessa normaalisti käsiteltäisiin ilman matematiikkaa, puetaan täällä yhtälöiksi ja derivaatta, jota käytetään, on aina osittaisderivaatta. Monet vaihtoopiskelijat ovatkin valitelleet, että opetettavat asiat ovat heille liian vaikeita, koska he eivät ymmärrä käytettyä matematiikkaa. Itselläni ei ole ollut suurempia vaikeuksia matematiikan kanssa, sillä olen opiskellut TTKK:lla paljon enemmän matematiikkaa kuin pakollisen oppimäärän.

Opiskelu

Opiskelu on muuten aika samanlaista kuin TTKK:lla. On luennot ja harjoitukset ja laboratoriotöitä. Italialaiset ja espanjalaiset vaihtoopiskelijat ihmettelivät kurssien alkaessa, mistä ihmeen harjoituksista on kyse. Heidän kotimaassaan kun on ainoastaan luennot. Suurin ero TTKK:hon on luentojen ja muiden sessioiden kestossa. Täällä kaksi tuntia luentoja ei tarkoita 2x45 min ja vartin tauko välissä vaan 1x120 min! Alussa oli vaikea tottua tuohon ja oli vaikea pysyä hereillä, mutta nyt siihen on jo sopeutunut. Kirjoja ei käytetä lainkaan ja läheskään kaikille kursseille ei ole olemassa edes prujuja. Ainoa kirjallisuus on luennot!

Kaikki opintojaksot UTC:ssa ovat laajuudeltaan samoja eli 5 ECTS-opintoviikkoa (ECTS = European Credit Transfer System), ts. 3,3 suomalaista opintoviikkoa. Tähänastisella kokemuksellani voin jo sanoa, että tuo työmäärä todellakin vaaditaan kurssin läpäisemiseen, puhumattakaan hyvästä arvosanasta. Opintoviikoissa ei ole yhtään ilmaa. Ja kun vielä ottaa huomioon, että opetettavat asiat ovat asteen verran vaikeampia ja vaatimukset kovempia, täällä ei todellakaan pääse helpolla ja haasteita riittää. Minun alani on akustiikka ja värähtelymekaniikka eli sieltä vaikeimmasta päästä. Ja kieli on vielä ranska!

Ranskan kieli

Ranskassa pärjää Pariisin ja muiden turistiryksien ulkopuolella ainoastaan ranskalla. Televisiosta ei kuule kuin ranskaa, sillä kaikki on dubattua. Radiosta tulee silloin tällöin jotain englanninkielistä musiikkia. Ranskalaiset opiskelijatkin puhuvat englantia todella surkeasti. Ainoa vaihtoehto on siis puhua ranskaa. Oma lähtötasoni tänne tullessa oli ranskan jatkokurssi suoritettuna. Vaikka tuo onkin jatkokurssi, sillä tasolla ei vielä kovin paljon ranskaa osaa. Nyt kolmen kuukauden jälkeen ymmärrän luennot täydellisesti, ranskankieliset tv-ohjelmat eivät tuota vaikeuksia ja arkinen keskustelu muiden vaihtareiden kanssa käy sujuvasti. Ranskalaisia nuoria ei kuitenkaan vielä ymmärrä täydellisesti, sillä heidän puhuessaan kirjaimista katoaa puolet ja vauhti on aivan liikaa verkkaiseen puheeseen tottuneelle suomalaiselle. Edistystä kielitaidossa on tapahtunut valtavasti, mutta vielä on paljon opittavaa.

Opiskelijat ja opettajat

Toisinaan tulee mieleen, että ollaan vielä lukiossa, kun katsoo UTC:n opiskelijoita. Nuorimmat ovat syntyneet vuonna -84, ja viimeisellä vuosikurssilla opiskelevat ovat 23-vuotiaita, jokunen vähän vanhempikin, joten minä ja monet muut ulkomaalaiset ovat vanhimmasta päästä. Sukupuoli-jakauma on parempi kuin TTKK:lla, varsinkin kemian- ja biotekniikan koulutusohjelmissa, mutta myös koneella tytöt ovat hyvin edustettuina. Opiskelijoita on n. 60 eri kansallisuutta. Suurin osa ulkomaalaisista on jatko-opiskelijoina tai koko tutkinnon suorittavina, etenkin Pohjois-Afrikan maat ovat hyvin edustettuina. Meitä varsinaisia vaihto-opiskelijoita on n. 80 ja minä yksin edustan Suomea. Ranskalaisopiskelijat ovat erittäin mukavia ja he suhtautuvat ystävällisesti ja ymmärtäväisesti ulkomaalaisiin, mikä on vähän yllättänyt meidät vaihtarit. Eli heidän käytöksensä on täysin ennakkotiedoista poikkeavaa. Hyvä niin. Opetushenkilökunnasta suuri osa on ulkomaista alkuperää. Minullakin on neljä opettajaa, jotka puhuvat äidinkielenään arabiaa. Kaikissa vaikeissa aineissa opettaja on aina arabi. Kaikissa vaikeissa aineissa opettaja on aina arabi.

Opiskelijaelämä

Opiskelijaelämä ja kaikki siihen liittyvä touhuilu on huomattavasti hiljaisempaa kuin TTKK:lla. Paikallisen ylioppilaskunnan baarissa, Piccolossa, on joka ilta jotain ohjelmaa ja paljon väkeä. Kaupungin halvin kalja-tuoppihan löytyy sieltä. Erityisen suosittuja ovat joka tiistai-ilta Piccolossa järjestettävät ulkomaalaiset teemaillat ulkomaalaisten vaihto-opiskelijoiden järjestämänä, joissa tarjoillaan ko.

maan ruokaa ja juomia sekä kuunnellaan tuon maan musiikkia. Suomalainen ilta on varmaankin joskus keväällä. Harrastekerhoja on samalla tavoin kuin Tampereellakin, mutta minkäänlaista kiltatoimintaa tai koulutusohjelmia edustavia järjestöjä ei ole olemassa. Vaihtareista huolta pitää Esperanto-järjestö, joka järjestää meille juhlia ja matkoja ympäri Ranskaa.

Kolme kuukautta on tosiaankin takana ja seitsemän edessä, joten paljon on vielä näkemättä ja kokematta, vaikkakin voin jo nyt sanoa, että paljosta olisin jäänyt paitsi, jos en olisi tullut tänne. Tutustuminen uusiin kulttuureihin ja kansallisuuksiin on todella antoisaa ja avartaa paljon maailmankatsomusta.

Kirjoittaja ja Eiffel-torni.

Kuten muuallakin maailmassa, täälläkin vaihtarit ovat enimmäkseen keskenään ja tuollainen monikulttuurinen yhteisö on todella hienoa kokea. Opiskelu ulkomailla ei todellakaan ole pelkkää opiskelua vaan lisäksi matkustelua ja maan kulttuuriin tutustumista. Useat ulkomaalaiset ovat täällä pelkästään näiden kahden jälkimmäisen takia. Minä opiskelen lisäksi. Hakuaika ulkomaan opintoihin taitaa päättyä helmikuun puolivälissä. Käykää tutustumassa KV-toimistossa vaihtokohteisiin ja lähtekää viettämään opiskeluaikanne parasta vuotta!

Hyvää syksyn (vai onkohan se jo talvi) jatkoa kaikille KoRKkilaisille.

Timo Karvinen
KoRKin Ranskan kirjeenvaihtaja

P.S. Tarinan nimi ”CL, PVP et DDL”, siksi että nuo sanat kuvaavat erittäin hyvin opintojani ja sitä, että ranskalaiset rakastavat lyhenteitä. Alussa niiden kanssa oli vähän vaikeuksia. CL = conditions aux limites, reunaehdot, PVP = problème aux valeurs propres, ominaisarvoprobleema ja DDL = degré de liberté, vapausaste.

Paula tuntee teekkarilaulut

Yo-kunnan toimistosihteeri tykkää opiskelijoista ja neuvoa vaikka faksin käytössä

- Työnkuvani on olla mammana opiskelijoille, TTKY:n toimistosihteeri Paula Nykänen nauraa.

- Sen lisäksi toimiston kautta hoidetaan kaikki, mikä liittyy opiskelijoiden muihin kuin opiskeluasioihin. Syksyllä ovat opiskelijakorttihakemukset, sitten tilataan teekkarilakit, hoidetaan vippilainoja, vuokrataan teekkarisaunaa ja pakettiautoa sekä myydään lippuja tapahtumiin.

Kotoisin Paula on Kaipolasta (Jämsästä). Perheeseen kuuluu mies ja kaksi lasta. Kun nuorimmainen muksu meni kouluun, Paula halusi puolipäivätöihin ja haki TTKY:n toimistosihteeriksi. Haastattelu oli perjantaina ja maanantaina soitettiin, että koska aloitat. Työt alkoivat seuraavana aamuna kello kymmenen. Vuosi oli silloin 1990.

Paulalla on omasta kotoa kolme veljeä ja yksi sisko. Isät ja kaksi veljeä ovat diplomi-insinöörejä. Kotoa kierrettiinkin läpi teekkarikaput ja muut, ja isä kavereineen lauloi teekkarilauluja.

- Alussa ihmettelin, että kuinka nämä kaikki voivat osata ne laulut, joita meillä kotona laulettiin, Paula nauraa.

Paula on tuttu näky opiskelijariennoissa.

- Tasapaino säilyy, kun on juhlaa ja koulua.

Hän uskoo, että uuden opiskelijan on helppo tulla koulun toimintaan mukaan, ja kaikki pitävät yhtä.

Parhaana puolena työssään Paula pitää opiskelijoita, ihmiset vaihtuvat koko ajan ja kaikki ovat hirveän mukavia.

- Mies joskus sanoo, että aina on jotain juhlimista. Olen yrittänyt opettaa sille 25 vuotta isäni mottoa, että mikään syy ei ole liian vähäpätöinen tai pieni juhlistavaksi. Nyt ymmärrän, että tämä kaikkien juhlien kiertämispakko – mentaliteetti tulee hänen opiskelija-ajoistaan.

Jos Paula olisi teekkari, hän opiskelisi ympäristötekniikkaa, vaikka onkin sitä mieltä, että kaikki teekkarit ovat periaatteessa samanlaisia, eikä ihmisistä pysty tietämättä sanomaan, miltä puolelta he ovat.

- Hauskin asia mihin minulta on kysytty apua, ja ehkä se oli myös kummallisin, kun ajattelee, että kysyjä oli titeläinen. Tulin kerran toimistoon ja siinä oli poika lähettämässä faksia, ja hän sanoi, että ”Paula auta mua nyt, kun mä oon lähettänyt tän kymmenen kertaa ja aina se tulee takaisin. Mitä mä teen väärin?”

Paula kertoo, että hänen korkeakouluaikaansa tämä on ensimmäinen syksy, jolloin työssäkäynti on väsyttänyt ja on tosissaan odottanut joululomaa ja kahden viikon vapaata.

- Toivottavasti fuksit, jotka eivät vielä tunne, eivät ole saaneet minusta kovin kättäisää kuvaa tänä syksynä ja uskaltavat jatkossakin tulla asioimaan tiskille.

Ennen nykyistä työtään Paula asui Etelä-Afrikassa siirtolaisena. Ensimmäinen lukioaikana perheensä ja myöhemmin miehensä kanssa. Lapsetkin ovat syntyneet siellä.

- Sinne on helppo mennä, koska siellä on paljon siirtolaisia, ystävälliset ihmiset ja aina kesä. Suomessakin ihmiset ovat kesällä paljon rennompia ja letkeämpiä, siellä se vain on ympärivuotista. Lisäksi

se on hirveän kaunis paikka, jossa on kaikki samassa maassa: vuorilla on lunta ja rannikot ovat hienot. Elämänrytmi on erilainen.

- Mieheni on ollut siellä töissä Suomeen muuton jälkeen lyhyitä aikoja ja itse olin siellä toissa kesän. Nyt siellä on rauhatonta, mutta jos sinne tulisi turvallista, niin voisi ajatella muuttavansa takaisin.

- Elämä siellä on hirveän halpaa, joten sinne olisi helppo mennä eläkkeelle

Paula Niskasaari
Jenni Laaksonen

Valmis!

– Milloinkohan Ollila jää eläkkeelle?

Tällä kertaa opiskelukokemuksistaan KoRKiruuviin pääsi kertomaan erittäin sanavalmis Kari Vanttinen, jonka varsinkin vanhemmat opiskelijat tuntevat myös nimellä Viemäri. Oma tarinansa on, mistä tuo kunnianarvoisa lisänimi juurensa juontaa, mutta alkoholilla oli osuutta asiaan. Kyseinen alkoholin nauttiminen ei kuitenkaan tapahtunut Karstulassa, keskisuomalaisessa mahtipitäjässä, josta Kari on lähtöisin. Se tapahtui muun muassa Wanhassa konekillassa.

Perhe, lemmikit, asuinpaikka?

- Eikös tämä ole se KoRKiruuvin kontaktipalsta? Kaikille kivoille tytöille tiedoksi, että elän sinkkuna, ilman eläinrasitteita kivassa kaksiossa Hervannan Arkkitehdinkadulla.

Miten päädyit opiskelemaan koneelle?

Ainakaan minulle ei lukioaikana ollut selvää, mihin jatkaisin. Tähän probleemiin tuli kuitenkin apu velipojan muodossa, sillä hän oli siirtynyt kolme vuotta aikaisemmin TTKK:n vapaaseen opiskeluelämään. –Hänen siivellään pääsin sitten abi-syksynä tutustumaan ”Bommarit” –nimiseen tapahtumaan ja siitä (hengissä) selvittyäni olin myyty! ”Jumanekka”, tuumin, ”täällähän on paljon rankempaa menoa kuin ajalle tyypillisissä teinileffoissa!” Siitä virisi halu hakea TTKK:lle opiskelemaan. Realistina ja kädet_koneöljyssä_kainaloita_myöten-tyyppinä päättelin konetekniikan koulutusohjelman olevan minulle sopivin ala. Niinpä vuoden 1992 keväällä laskettelin hienolla konekillanpunaisella Saabillani

pääsykokeisiin lukio-opit vielä tuoreina mielessä ja itseluottamus kalliotakin vankempana. Ja turhaa reissua en tehnyt, sillä ensisijaisuuspisteistä saamani vahvan lisäpotkun ansiosta joitakin pääsykoeopisteitä tai ainakin niiden osia riitti ihan marginaaliksikin sisäänpääsyyn. Opiskelu-urani on noudattanut tuota perinteistä perskoululukio-korkeakoulu –linjaa, ainakin tänne korkeakouluun saakka.

Pää- ja sivuaineet?

Jossakin vaiheessa, hiusten harvetessa, kokeilin vaihtaa shampoomerkkiä, mutta ginsengjuuren jätin kokeilematta. -Kantti ei kertakaikkiaan kestänyt. Jos taas jätetään puujalkavitsit vähemmälle, niin opiskelun pääaine oli konstruktio-tekniikka. Sivuaineiksi muodostui joskus n:ntenä vuonna paperinvalmistustekniikka ja tuotekehitystekniikka. Opiskeluun muualla kuin TTKK:lla ei ollut aikaa. Toisaalta kaduttaa, sillä kasvatustieteen appro olisi kiinnostanut (yliopistotyttöjen lisäksi).

Onko kurssitarjonta mielestäsi riittävä täällä?

Minulta on huono kysellä tällaisia vakavaan opiskeluun liittyviä asioita. Opiskelua ei juurikaan tullut suunniteltua, ja kurssejakin suoritettiin, Mailan mieliksi, opintotuen saannin edellytyksenä olleen minimisuorituksen verran puolivuositain. Tällöinhän opintorekisteriin kertyy todellisia klassikkokursseja, kuten 25990 Tekniikan historia, 1 ov. Jos nyt jonkinlainen mielipide kurssitarjonnasta

kuitenkin täytyy antaa, voin vakuuttaa sen olleen omalla kohdallani riittävä.

Tuliko kiltatoiminta tutuksi opiskeluaikanasasi?

Kyllähän siihenkin tuli hieman tutustuttua, vaikka varsinaiseksi kiltaktiivina ei minua voikaan pitää. Lähinnä fuksivuonna tuli näprättyä kaikenlaista pientä, kuten haalareita, jäyniä ja... öh, taisi sitten jäädä se härveli rakentamatta (vai mitä Topi?). Enemmänkin killan toimintaan tuli osallistuttua sauna- ja lauluilloissa, KoRK-cruisingeilla, Hi-Lo-Jack pöydässä (Halttusen säännöillä) sekä legendaarisilla Porin oluen excuilla. Näistä voikin sitten jokainen vetää omat johtopäätöksensä siitä, kuinka toiminta hyödytti opiskelua. Rehellisesti sanoen, hyötyä oli varsinkin uusien kavereiden muodossa, eikä rentoutumisen positiivisia vaikutuksia saa aliarvioida opiskelun jatkuessa yli keskimääräisen valmistumisajan.

Olitko mukana ammattiaine/muussa kerhotoiminnassa?

No tulihan sitä revettyä useampaankin paikkaan. Killassa asutun fuksivuoden (8 ov) jälkeen siirryin Remmi-Teamin pariin. Sieltä raahauduin

Moottorikerhoon ja sitä kautta Tea-klubiin. Jossain vaiheessa yritin leikkiä kotiakin, mutta töissä käynnin takia oli jostakin päästä pakko alkaa karsimaan harrastuksia. Muutoin olisi opinnot alkaneet kärsimään. Siis eukko mäelle, se kun oli niuhu ja valitti kaljanjuonnista. :(

Oliko diplomityöpaikan ja aiheen hankkiminen vaikeaa?

Diplomityöpaikan saaminen oli yllättävän helppoa. Osittain se johtui työkokemuksesta, jota oli ehtinyt kertyä opintojen lomassa kolmisen vuotta, ja osittain siitä, että viimeisen vuoden olin työskennellyt yrityksessä, jonne diplomityöni tein. Kun opintojen loppupuolella siirtyy työelämään ja saa jalkaa yrityksen oven rakoon, on yleensä helppo jatkaa esimerkiksi kesätöitä diplomityön muodossa. Toisaalta kannattaa kuitenkin olla varovainen opiskelun ohessa suoritetun työnteon suhteen, ettei viimeiset opinnot jää ajan puutteen vuoksi roikkumaan...

Aiheen löytyminen olikin hankalampi juttu, sillä pomoni halusi työstä saatavan materiaalitietoutta ja minä ressurssi kun olen koneensuunnittelija, joka ei juuri mistään mitään tiedä. Tai ainakaan materiaaleista.

Mistä teit diplomityösi?

Koska materiaalitietous piti sisällyttää D-työhön, tuli sen nimeksi ytimekkäästi "Suunnitteluprosessi hydraulisen henkilönostimen varsiston yläosan massojen vähentämiseksi". Nimensä mukaisesti työssä keskityttiin koko suunnitteluprosessin tarkasteluun siten, että myös pomoni haluama materiaalitietous saatiin siihen sisällytettyä. Laajahan siitä tuli, mutta jälkikäteen en osaa harmitella sitäkään. Nykyisin jatkan samassa yrityksessä ja samoissa hommissa, kuin ennen diplomityötäni ja sen aikanakin.

Oliko työpaikan saaminen vaikeaa?

Alunperin aloitin firmassa kesätyöt, ja syksyllä jatkoin töitä osa-aikaisena. Kesätyöpaikan saanti taas vaati oma-aloitteisuutta sen verran, että ratsastin lumivalkoisella Saabillani linnaan, tai siis Brontolle, jossa esittelin itseni. Pääsin saman tien haastatteluun, jonka jälkeen jätin CV:ni tulevalle pomolleni. Seuraavana päivänä minulta kysyttiin, milloin voin aloittaa työt.

Vastaako DI:n työ sitä mitä kuvittelit sen opiskelut aloittaessasi olevan?

Ei vastaa. Ainakin itse märkäkorpaisena kloppina kuvittelin, että valmistuttuani minulle tullaan tarjoamaan toinen toistaan paremmista yrityksistä toimitusjohtajan paikkaa. Toisaalta, enpä minä nytkään mielestäni diplomi-insinöörin töitä tee, suunnittelijanplanttu kun olen... Prkl, milloinkohan Ollila on jäämässä eläkkeelle?

Mikä on ollut hienointa ja kivointa opiskeluaikasi?

Kiireetön ja vapaa elämänrytmi. Nukkumaan menin kun väsytti, tai sammuin. Heräsin kun ei enää

nukuttanut. Mitään ei ollut pakko tehdä jos ei halunnut... Se oli vapautta ilman vastuuta! Ihan niin hienoa ja kivaa ei ollut ainainen rahapula.

Mitä haluat kertoa meille rassukoille, jotka vielä vain haaveilemme DI:n papereista?

Opiskelusta ei kannata ottaa liikaa stressiä, mutta tietyt asiat kannattaa kuitenkin hoitaa ajoissa pois alta. Peruskurssit suoritukseen ja sassiin! Ennen diplomityön aloittamista kannattaa suorittaa kaikki muut opinnot alta pois. Ei nimittäin ole kovin mairittelevaa vääntää fysiikan töitä diplomityön ollessa sitomossa. Se kun aiheuttaa turhaa stressiä.

Lopuksi haluan vielä muistuttaa, että opiskelu ei ole välttämätön paha. Se on elämäntapa, josta tulee nauttia kaikin siemauksin niin kauan kuin se on mahdollista! Työnteko on tylsää suurempina annoksina.

Jenni Laaksonen

Eikö tässä lehdessä ollut TAASKAAN mitään mielenkiintoista? Oliko kuvien laatu ala-arvoinen ja eikö yksikään lehden tekijöistä mielestäsi osaa suomea? Pelasta tamperelaiset koneteekkarit ja muut Konetaloon eksyvät tältä kauheudelta ja

TULE TEKEMÄÄN ENTISTÄ PAREMPAA KoRKkiruuvia!!!

Aloittaa voit vaikkapa yrittämällä ottaa yhteyttä päätoimittajiin telepaattisesti, savumerkein tahi viidakkorummuihin TAI meilaamalla osoitteeseen niskasaa@students.cc.tut.fi.

Julkaisukynnys on tunnetusti matala, jopa olematon ;)

Tuotantotekniikan ammattiainekerho

Pullonkaula

Pullonkaula on tuotantotekniikan ammattiainekerho, jolla on jäseniä tällä hetkellä noin neljäkymmentä. Pullonkaulan jäsenistä lähes kaikki opiskelevat tuotantotekniikkaa joko pää- tai sivuaineenaan.

Kerho on perustettu vuoden 1990 alkupuolella ja vuodesta 1997 se on toiminut Pullonkaula- nimisenä. Aiemmin tuotantotekniikan ammattiainekerho nimi oli Karapylkkä. Välillä Pullonkaulan toiminta on hiipunut kantavien voimien valmistuttua ja lähdettyä töihin muualle. Juha Kotasesta tuli Pullonkaulan puheenjohtaja, kun edellinen hallitus lopetti toimintansa, ja kaikki kerhoa koskevat paperit kasaantuivat hänen työpöydälleen.

Pullonkaulan toiminta on virkistynyt pienen hiipumisen jälkeen ja yhteistyö teollisuuden kanssa on vilkasta. Jäsenmäärän kasvaessa on eri alueiden osaaminen lisääntynyt. Koska kerhon jäsenmäärä on kuitenkin sopivan pieni, tiedetään mitä kukin osaa ja pystytään käyttämään resurssit paremmin hyväksi. Erilaisilla projekteilla saadaan rahaa Pullonkaulan toimintaan, ja koska ne liittyvät suoraan tuotantotekniikkaan, on niistä hyötyä myös opintojen kannalta. Esimerkkinä erilaisista projekteista ovat erilaiset koneistukset, webbi-sivut ja mittaukset.

Pullonkaulalla on oma excursioryhmä, johon saa liittyä samalla kun liittyy Pullonkaulan jäseneksi. Jäseneksi Pullonkaulaan pääsee maksamalla jäsenmaksun ,30 mk, tuotantotekniikan laitoksen sihteerille. Kerho järjestää vuodessa jäsenilleen kaksi ilmaista excursiota ja pari - kolme saunailtaa.

Hieman puheenjohtaja Juha Kotanen pahoittelee, että hallituksessa vain miehiä. Hänen mukaansa yllättävän vähän naisia ilmoittautunut Pullonkaulan jäseneksi ja hän arvelee sen johtuvan siitä, että tuotantotekniikkaa opiskelevat suurimmaksi osaksi miespuoliset henkilöt.

Pullonkaulan pj Juha Kotanen

Yhteistyötä tehdään myös tuotantotekniikan laitoksen kanssa. Juha Kotasen mukaan Pullonkaula on laitoksen suosiossa, koska kerhon projekteissa tehdään käytännössä sitä mitä opiskellaan. Erilaisten työstöprojektien lisäksi Pullonkaula on tehnyt tuotantotekniikan laitokselle webbi-sivuprojektin. Projekti tehtiin ABB:lle tuotantofilosofioista, ja valmiita sivuja saadaan käyttää opetusmateriaalina etäopiskelussa.

Tuotantotekniikan laitokselle koneistetaan kappaleita, joita siellä tarvitaan aina. Vastaavasti Pullonkaulan jäsenet ovat saaneet tuotantotekniikan laitokselta apua työnhaussa.

Jenni Laaksonen

Koneenrakentajakilta
KoRK

TTKK

Korkeakoulunkatu 6
33720 Tampere

puh: (03) 365 2101
fax: (03) 365 2034

kork@cc.tut.fi
<http://www.koneenrakentajakilta.org>
news: tut.killat.kork